

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.389 van 14 mei 2014
in de zaak A. 204.948/X-15.690.**

In zake : Ivan DEJONGHE
woonplaats kiezend te 8770 Ingelmunster
Nachtegaalstraat 23

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Landsverdediging

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 mei 2012, strekt tot de nietigverklaring van “[de] beslissing van het bevorderingscomité Adjudant-Majoor 2012, hem medegedeeld met nota HRB-EVAL : 12-00125461 van 15 maart 2012, getekend door Kapitein-commandant van Administratie Patrick Bal, secretaris van het bevorderingscomité [...], alsook het Ministerieel besluit Nr. 91471 van 23 maart 2012 houdende de benoeming van onderofficieren van het actief kader in de graad van adjudant-majoor bij de landmacht op 26 maart 2012 [...]”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 april 2014.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker, en kapitein-commandant Maarten Kerkhofs, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleekere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is beroepsonderofficier van de Landmacht, behoort tot het korps van de logistiek en is bekleed met de graad van adjudant-chef. Zijn kandidatuur voor een bevordering in de graad van adjudant-majoor werd zowel in 2008, 2009, 2010 als in 2011 onderzocht, zonder evenwel te leiden tot een benoeming in die hogere graad.

3.2. De bevorderingsronde adjudant-majoor 2012 is voor verzoeker, gelet op artikel 4 van het koninklijk besluit van 25 oktober 1963 ‘betreffende het statuut van de onderofficieren van het actief kader van de krijgsmacht’ (hierna : het koninklijk besluit van 25 oktober 1963), de vijfde en laatste mogelijkheid om tot adjudant-majoor bevorderd te worden. Zowel zijn compagniecommandant als zijn korpscommandant geven over zijn voordracht een gunstig advies.

3.3. Op 28 februari 2012 wordt verzoekers kandidatuur, alsook deze van 110 andere kandidaten, door het bevorderingscomité adjudant-majoor Landmacht (logistiek korps) onderzocht. In dit comité werden voor deze specialiteit 12 plaatsen geopend. Verzoeker krijgt een eindscore van 80.27 en bekleedt daarmee de 21ste plaats. Na vergelijking van de titels en verdiensten stelt het comité 12 adjudant-chefs voor om benoemd te worden in de hogere graad. Verzoeker wordt niet voorgedragen.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

3.4. Bij nota van 15 maart 2012 wordt aan verzoeker meegedeeld dat het bevorderingscomité hem niet batig gerangschikt heeft en dat het niet mogelijk geweest is hem voor de hogere graad aan te bevelen. Er wordt op gewezen dat het uiteindelijke keuzerecht aan de minister toekomt en dat na de publicatie van de benoeming tot adjudant-majoor in het wijzigingsrapport binnen zestig dagen beroep bij de Raad van State kan ingediend worden. De voormelde nota vermeldt tevens dat verzoeker contact kan opnemen met zijn beoordelaar om de notulen te consulteren en de nodige toelichting te verkrijgen.

3.5. Op 22 maart 2012 vraagt verzoeker een kopie van een aantal documenten met betrekking tot het bevorderingscomité 2011 en 2012.

3.6. Bij ministerieel besluit nr. 91471 van 23 maart 2012 worden 26 adjudant-chefs benoemd in de graad van adjudant-majoor, waaronder 11 adjudant-chefs in het korps van de logistiek.

Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt:

“Gelet op de wet van 27 december 1961, betreffende het statuut van de onderofficieren van het actief kader van de krijgsmacht, de artikelen 2, § 1, vervangen bij de wet van 20 mei 1994, 3, § 3, vervangen bij de wet van 22 maart 2001, 10, gewijzigd bij de wet van 16 juli 2005, 34, vervangen bij de wet van 22 maart 2001, 36, vervangen bij de wet van 20 mei 1994 en 39bis, ingevoegd bij de wet van 20 mei 1994 en gewijzigd bij de wetten van 22 maart 2001 en 16 juli 2005;

Gelet op het koninklijk besluit van 25 oktober 1963 betreffende het statuut van de onderofficieren van het actief kader van de krijgsmacht, de artikelen 3, § 1, vervangen bij het koninklijk besluit van 23 september 2004, 8, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 maart 2003, 14, § 1, vervangen bij het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 en 21, eerste lid, vervangen bij het koninklijk besluit van 14 maart 2002;

Gelet op het koninklijk besluit van 13 januari 2003 betreffende de organisatie van de korpsen en specialiteiten in dewelke de onderofficieren van de krijgsmacht worden ingedeeld, artikel 1;

Gelet op het ministerieel besluit van 13 december 1995 betreffende de adviezen over de kandidatuur voor de bevordering van de onderofficieren en betreffende de samenstelling en de werking van de bevorderingscomités, gewijzigd bij de ministeriële besluiten van 29 januari 1998, 9 december 1999, 12 juli 2000, 16 februari 2001, 8 april 2003, 23 september 2004, 7 september 2007 en 12 april 2010;

Overwegende dat het bevorderingscomité van 28 februari de volgende onderofficieren gunstig heeft aanbevolen voor bevordering tot de graad van adjudant-majoor en dat ze aan de bevorderingsvoorwaarden voldoen;

BESLUIT:

Enig artikel. De Adjudanten-chef van wie de namen volgen worden benoemd in de graad van adjudant-majoor, beroepsonderofficier, op 26 maart 2012, in de hierna vermelde korpsen:

[...]

Logistiek

Bourdeaud'Hui

De Vos

Jacobs

Lejeune

Maes

Moeraert

Sinnesael

Van Langendonck

VangelabbEEK

Vercruysse

Wouters

[...].”

3.7. De onder randnummer 3.5 vermelde documenten worden verzoeker op 23 april 2012 toegestuurd, behoudens de documenten die op grond van de wet betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer niet kunnen overgemaakt worden. Op 14 mei 2012 heeft verzoeker een onderhoud met zijn beoordelaar.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

4.1. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord de exceptie op dat het beroep onontvankelijk is in zoverre het gericht is tegen de eerste bestreden beslissing, die slechts een niet bindend advies aan de minister van Landsverdediging betreft.

4.2. Verzoeker vraagt zich in zijn memorie van wederantwoord af op grond waarvan de minister van Landsverdediging een eigen beoordeling zou kunnen maken. Hij merkt bijkomend op dat onder punt 5 van de notificatie wordt gesteld dat hij “na publicatie van de benoeming tot Adjudant-Majoor in het wijzigingsrapport [...] 60 dagen [heeft] om deze beslissing aan te vechten voor de Raad van State”.

4.3. In zijn laatste memorie beklemtoont verzoeker dat de eerste bestreden beslissing onwettig is. Doordat deze beslissing twaalf voordrachten voor twaalf plaatsen inhoudt, is zij toch min of meer bindend voor de minister.

Beoordeling

4.4. Luidens artikel 8, tweede lid, van het koninklijk besluit van 25 oktober 1963 is de minister van Landsverdediging er niet toe gehouden zich bij het advies van het bevorderingscomité aan te sluiten. Dit advies betreft derhalve een voorbereidende handeling in de bevorderingsprocedure die niet bindend of beperkend is voor wat betreft de beslissingsbevoegdheid van de minister. Een zodanige handeling is niet voor vernietiging vatbaar. Wel kan verzoeker zich, ter ondersteuning van zijn beroep tegen de eindbeslissing, te dezen de tweede bestreden beslissing, beroepen op de eventuele onregelmatigheden die aan deze voorbereidende handeling zouden kleven.

De beweerde afwezigheid van enig criterium op grond waarvan de minister van Landsverdediging kan afwijken van het advies van het bevorderingscomité, doet aan de aard van deze beslissing geen afbreuk.

4.5. De exceptie is gegrond.

Het beroep is onontvankelijk in zoverre dit tegen de eerste bestreden beslissing is gericht. Onder “de bestreden beslissing” wordt hierna enkel de tweede bestreden beslissing begrepen.

V. Onderzoek van het derde middel

Standpunt van de partijen

5.1. Verzoeker voert in een derde middel aan dat de aanbeveling van het bevorderingscomité gesteund is op onbestaande en onvoldoende bewezen feiten, waardoor de materiële motiveringsplicht geschonden is.

Hij betoogt dat de beoordeling van de kandidaten binnen de drie domeinen “kennis”, “vaardigheden” en “houding” gebeurt. Ieder domein is verdeeld in twee subgroepen, zijnde een gedeelte “consultatie van het dossier” en een gedeelte “dossierstudie”. Het gedeelte “consultatie van het dossier” houdt rekening met de door de kandidaat bekomen punten op cursussen en vormingen gevolgd tijdens zijn loopbaan, de punten bekomen op evaluatienota’s van de laatste tien jaar en de bevorderingsvoordracht opgemaakt voor het comité 2012. Het gedeelte “dossierstudie” houdt rekening met de kennis van de talen en professionele kennis, de karakteriële, fysieke en professionele vaardigheden, alsook de manier van dienen en ervaring van de kandidaat. De toegekende “gewichten” zijn de volgende : “kennis” : 25 punten; “vaardigheden” : 35 punten; “houding” : 40 punten. Verder is er een verdeling in “waardegroepen”. Deze “waardegroepen” hernemen de kandidaten met een equivalente waarde in functie van de onderzochte populatie.

De officier-evaluator heeft verzoeker bij de beoordeling van de “vaardigheden” voor het criterium “voorkomen, *leadership*” een score van 6/6 toegekend. Bij de beoordeling van de “houding” voor het criterium “niveau verantwoordelijkheden” werd hem eveneens een score van 6/6 toegekend. Deze scores werden door het bevorderingscomité gewijzigd. Voor criterium “voorbeeldigheid-leadership-voorkomen” werd deze gewijzigd van “uitmuntend” (score 6/6) naar “zeer goed” (score 4/6), om de volgende reden: “In vergelijking met andere kandidaten scoort de betrokkene vooral hoog in de laatste twee jaar. We zijn van oordeel dat rekening moet gehouden worden met een langere periode”. De gewijzigde score komt echter niet overeen met de waarderingen toegekend door verzoekers hiërarchische meerderen. Zijn dossier spreekt de mening van het bevorderingscomité tegen. Sinds de opbouw van zijn dossier zijn deze criteria sterk aanwezig en in de opbouw van zijn persoonlijkheidsnota’s zijn deze steeds in stijgende lijn over de laatste 10 jaar. Voor het criterium “*leadership*” kreeg verzoeker zelfs de maximum score. Zowel in de aanbevelingen tot benoeming in de hogere graad als in de aanbevelingsbrieven van verschillende hiërarchische meerderen, wordt verzoeker als een voorbeeldig leider, onderofficier aangeschreven. Verzoeker legt verschillende felicitaties en bedankingen, daterend van 2004, 2007, 2008, 2009, 2010 neer, alsook de beoordelingen van zijn prestaties tijdens “BELUFIL 5” en zijn militair curriculum vitae.

Ook het criterium “niveau verantwoordelijkheden” werd gewijzigd van “uitmuntend” (score 6/6) naar “zeer goed” (score 4/6). De reden hiervoor luidt: “Sommige leden zijn van oordeel dat het niveau van verantwoordelijkheden niet de normale verantwoordelijkheden van een Adjudant-chef overstijgen”. Verzoeker is niet akkoord met deze argumentatie en heeft een sterk vermoeden dat noch zijn voorstel tot bevordering in de hogere graad, noch zijn persoonlijk dossier op een adequate en grondige manier werd bestudeerd. Hij wijst daarbij op verschillende elementen in zijn persoonlijk dossier waaruit moet blijken dat hij “steeds zijn volle verantwoordelijkheid neemt, zelfs wanneer deze ruim het niveau van een hoofdonderofficier overschrijdt”. Rekening houdend met

deze factoren en documenten, heeft het bevorderingscomité zich niet gebaseerd op een objectieve dossierstudie van zijn persoonlijk dossier.

Het wijzigen van de twee voornoemde criteria van “uitmuntend” naar “zeer goed”, geeft een negatieve score van twee maal 0.9 %. Met een totale score van 80.27% + 1,8 % maakt dit een totaal van 82,07%. Daardoor stond verzoeker initieel op de 8e plaats. Na consultatie van zijn persoonlijk dossier, samen met de officier die belast is met de voordracht van de kandidaten (hierna: de OBVK), blijkt dat verzoeker ook al in 2011 de maximum score had op de twee criteria die in 2012 gewijzigd werden (6/6 of “uitmuntend”). Tijdens het bevorderingscomité van 2011 werd hier geen opmerkingen over gemaakt, noch wijzigingen aan aangebracht.

5.2. De verwerende partij repliceert in haar memorie van antwoord dat uit een simulatie blijkt dat een verhoging van verzoekers punten in één criterium geen impact heeft op de 12 batig gerangschikte kandidaten, zodat verzoeker geen belang heeft bij het middel als zou blijken dat zijn kritiek tegen één van de twee bestreden criteria niet gegrond is.

Betreffende het criterium “voorbeeldigheid – voorkomen – *leadership*” merkt zij op dat de evaluatienota's met betrekking tot het criterium “*leadership*” de volgende score weergeven :

Jaartal	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Score	6	6	6	6	6	7	8	8	8	9

De evaluatienota's met betrekking tot het criterium “voorkomen” geven de volgende score weer:

Jaartal	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Score	6	7	6	6	6	7	8	8	8	8

De vaststelling dat de motivering gebaseerd is op de evaluatienota's volstaat om verzoekers kritiek te weerleggen. Trouwens, waar

verzoeker opwerpt dat zijn persoonlijkheidsnota's in een stijgende lijn liggen, bevestigt hij het standpunt van het bevorderingscomité dat zijn scores in het verleden lager lagen. Uit de evaluatienota's blijkt ook dat verzoeker slechts één keer het maximum (in 2011) heeft behaald voor het criterium "*leadership*" en nooit voor het criterium "voorkomen", zodat de beslissing van het bevorderingscomité om het maximum niet toe te kennen niet kennelijk onredelijk is.

De stukken 3 en 6 tonen volgens de verwerende partij duidelijk aan dat de voordracht en een aantal felicitaties betrokken werden bij de beoordeling. Andere stukken die verzoeker aanhaalt, tonen enkel aan dat hij een valabele kandidaat is, doch spreken zich niet uit over zijn leiderschapskwaliteiten. In geen geval toont verzoeker aan op welke manier deze stukken een score van "zeer goed" tegenspreken. Omdat het comité in het gedeelte "dossierstudie" over een ruime discretionaire beoordelingsmarge beschikt, is slechts een manifeste beoordelingsfout sanctioneerbaar, wat hier duidelijk niet het geval is.

Wat het criterium "niveau verantwoordelijkheden" betreft, gaat de verwerende partij uitvoerig in tegen verzoekers betoog dat bij de toegekende score geen rekening zou zijn gehouden met de door hem uitgeoefende functies van dienstchef van het competentie centrum *well being at work*, pelotonsadjunct van het peloton bevoorrading, eenheidsadjutant in een buitenlandse opdracht, eenheidsadjutant tevens belast met een budgettaak en aanvullend personeelslid voor de oefeningen van het eurokorps. In geen geval toont verzoeker aan op welke manier de betrokken stukken een score van "zeer goed" tegenspreken of dat het bevorderingscomité een manifeste beoordelingsfout zou gemaakt hebben.

In zoverre verzoeker opwerpt dat het bevorderingscomité 2012 met betrekking tot bepaalde criteria een lager cijfer geeft dan voorheen, hoewel de feiten dezelfde gebleven zijn, merkt de verwerende partij op dat verzoeker slechts eenmaal een maximumscore heeft behaald:

Datum Comité	Voorbeeldigheid- Leadership-Voorkomen	Niveau verantwoordelijkheden
2008	4	4
2009	4	4
2010	4	4
2011	6	6
2012	4	4

Er dient volgens de verwerende partij vastgesteld te worden dat ieder bevorderingscomité, dat trouwens ieder jaar andere leden kan hebben, een beoordeling uitvoert om de meest geschikte kandidaten voor te stellen tot een bevordering in de hogere graad. Dit impliceert dat het comité rekening moet houden met het geheel van de kandidaten, dat elk jaar anders is, zodat verzoeker er niet van kan uitgaan dat hij een maximale score moet krijgen omdat hij in het verleden dat ook heeft bekomen (zie het arrest nr. 218.664 van 27 maart 2012). Naar aanleiding van het bevorderingscomité 2011 was er geen discussie met betrekking tot de aan verzoeker toegekende scores (6/6). De leden van het comité 2012 hadden het recht om de voorgestelde scores (6/6) wel in vraag te stellen en er over te stemmen. De enige vraag die rijst is of het bevorderingscomité 2012 geen manifest onredelijke beslissing heeft gemaakt bij het toekennen van de score 4/6.

5.3. Verzoeker dupliceert in zijn memorie van wederantwoord dat de minimalisering van de verwerende partij (het lager liggen van verzoekers punten in het verleden) een logisch gevolg is van een positieve loopbaan, gekenmerkt met een stijgend karakter over de ganse lijn. Dit is volgens hem volledig in verhouding met de uitgebrachte directieven van het reglement A10 “Reglement betreffende de beoordelingsprocedure voor de militairen van het actief kader” en de diverse omzendbrieven van de militaire overheden, die de hiërarchische lijn waarschuwen voor de gevolgen van een overkwotering. Zijn evaluatienota’s zijn steeds op objectieve en rechtvaardige wijze ingevuld. Zij weerspiegelen perfect zijn loopbaan, die hij steeds in stijgende lijn programmeerde, met grote verantwoordelijkheden en meer flexibiliteit. Verzoeker gaat tenslotte nog omstandig in op het verweer tegen zijn betoog dat

bij de toegekende score geen rekening met de door hem uitgeoefende functies werd gehouden.

5.4. Ten gronde laat de verwerende partij in haar laatste memorie gelden dat geen van de bestreden beslissingen ook maar op enige wijze verwijst naar de voorgaande bevorderingsrondes. Voorgaande scores betrekken op onderhavig bevorderingscomité staat volgens haar ook haaks op de rechtspraak van de Raad van State en miskent de regelgeving en het “*patere legem quam ipse fecisti*”-beginsel. Het bevorderingscomité kan uit de beoordelingen van voorgaande bevorderingscomités geen argumenten putten aangezien die scores geen deel uitmaken van het bevorderingsdossier waarop het huidige actuele comité zich dient te baseren om een oordeel te vormen over de titels en verdiensten van de kandidaat. Wanneer een lid voorstelde om de quoterings van verzoeker aan te passen, werd verwezen naar de evaluatiefiches en niet naar voorgaande scores, aangezien het comité van die scores geen kennis had. Voorgaande scores betrekken bij het werk van het bevorderingscomité, zou ook de discretionaire bevoegdheid ervan uithollen. Ieder comité dient op basis van het persoonlijk dossier en de bevorderingsvoordracht van elke kandidaat een beoordeling te maken en het is onvermijdelijk dat een anders samengesteld comité een ander waardeoordeel zal hechten aan de feitelijke gegevens die zich in een persoonlijk dossier bevinden. Niet alleen de samenstelling van de comités, maar ook de populatie van de kandidaten is verschillend. Er is geen grond om aan te nemen dat een comité gebonden is door de visie van een voorgaand, anders samengesteld comité, dat op een autonome manier oordeelde over een anders samengestelde populatie van kandidaten. De werkwijze waarbij het bevorderingscomité expliciet zou moeten motiveren waarom het afwijkt van de maximumscore, zou niet alleen de discretionaire bevoegdheid van dit comité uithollen, maar is *a fortiori* onmogelijk, aangezien het comité geen kennis heeft en mag hebben van de voorgaande scores.

De verwerende partij betoogt verder dat, wat het criterium “voorbeeldigheid - voorkomen – *leadership*” betreft, geen feiten worden aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de beoordeling van het

bevorderingscomité de grenzen van de redelijkheid te buiten is gegaan. Wat het criterium “niveau verantwoordelijkheden” betreft, betoogt zij dat verzoeker in geen geval aantoont op welke manier de aangebrachte documenten de score “zeer goed” tegenspreken of dat het comité een manifeste beoordelingsfout zou hebben gemaakt.

5.5. Verzoeker laat in zijn laatste memorie vooreerst gelden dat zijn rechten van verdediging zijn geschonden doordat de verwerende partij in haar laatste memorie Franstalige passages inlast, terwijl de procedure in het Nederlands moet worden gevoerd. Deze passages dienen daarom uit de procedure geweerd te worden.

Verder stelt verzoeker onder meer dat de criteria en gewichten, opgelegd voor 2011 en 2012, precies dezelfde zijn en dat het bevorderingscomité, hoewel zijn dossier nog in positieve zin was geëvolueerd, zich het recht blijkt te hebben toegeëigend om de initiële scores, toegekend door de OBVK, op twee criteria in negatieve zin te wijzigen. Het comité heeft deze wijzigingen niet naar genoegen van recht gemotiveerd met aantoonbare gronden en deugdelijke redenen.

Beoordeling

6.1. De exceptie van onontvankelijkheid van het middel wegens gemis aan belang van de verwerende partij, gaat uit van de premisse dat verzoekers kritiek met betrekking tot één criterium ongegrond is. Hierna zal blijken dat verzoekers kritiek betreffende de twee door hem geïndiceerde criteria gegrond is. Dit volstaat om de exceptie af te wijzen.

6.2. Op verzoekers vraag om voormelde Franstalige passages uit de procedure te weren, moet worden ingegaan.

6.3. Wanneer de Raad van State uitspraak doet over een beroep tot nietigverklaring – waarbij hij nagaat of de bestreden beslissing wettig is – treedt

hij niet op als rechter in hoger beroep die op vraag van de verzoekende partij de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid tot haar voorstelling van de feiten is kunnen komen en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met deze voorstelling onverenigbaar zijn. Dit impliceert *in concreto* dat de Raad van State enkel kan nagaan of het bevorderingscomité binnen de grenzen van de redelijkheid heeft kunnen beslissen dat de scores voor de criteria “voorkomen en *leadership*” en “niveau verantwoordelijkheden” verlaagd moesten worden en of er in het dossier geen gegevens zijn die hiermee onverenigbaar zijn.

6.4. Wat het criterium “voorkomen – *leadership*” betreft, werd de door de OBVK voorgestelde quoting “uitmuntend” (6/6) door het bevorderingscomité 2012 verlaagd tot “zeer goed” (4/6), op grond van de vaststelling dat verzoeker in vergelijking met andere kandidaten vooral de laatste twee jaar hoog scoort, terwijl het comité van oordeel is dat er met een langere periode rekening moet worden gehouden.

Verzoeker merkt in dit verband op dat hij in de bevorderingsronde 2011 voor dit criterium van de OBVK een quoting “uitmuntend” (6/6) heeft gekregen en dat het bevorderingscomité hierover toen geen opmerkingen heeft gemaakt en geen wijziging van de score heeft voorgesteld.

Het komt de Raad van State voor dat het bevorderingscomité, wanneer een kandidaat op basis van zijn evaluatie in een bevorderingsronde voor een criterium de maximumscore uitmuntend (6/6) toegekend krijgt, bij een volgende bevorderingsronde in redelijkheid niet kan verantwoorden dat die score moet verminderd worden, indien er geen nieuwe gegevens zijn die deze vermindering kunnen verantwoorden. Uit het dossier blijkt niet dat er nieuwe gegevens zijn die een dergelijke beslissing kunnen verantwoorden, wel integendeel, nu uit de evaluatienota die in aanmerking genomen wordt voor de score van 2012 blijkt dat verzoeker in het gedeelte “consultatie van het dossier”

een nog betere score heeft behaald voor “*leadership*”. De vaststelling dat verzoeker voorheen niet zo hoog scoorde is te dezen geen nieuw gegeven.

6.5. Ook wat het criterium “niveau verantwoordelijkheden” betreft, werd de door de OBVK voorgestelde quoterings “uitmuntend” (6/6) door het bevorderingscomité 2012 verlaagd tot “zeer goed” (4/6), en dit om reden dat het niveau van verzoekers verantwoordelijkheden de normale verantwoordelijkheden van een adjudant-chef niet overstijgt. De evaluatiefiche vermeldt met betrekking tot dit criterium: “loopbaan met hoog verantwoordelijkheidsniveau. De kandidaat voerde regelmatig functies uit met echte verantwoordelijkheden: CSM, onderrichter, WPO... De kandidaat was bovendien nog tweemaal CSM tijdens een Hum Ops en was er eveneens BudFin Offr”.

Ook hier merkt verzoeker op dat hij in de bevorderingsronde 2011 voor dit criterium van de OBVK een quoterings “uitmuntend” (6/6) heeft gekregen en dat het bevorderingscomité hierover toen geen opmerkingen heeft gemaakt en geen wijziging van de score heeft voorgesteld.

Het bevorderingscomité 2012 heeft de voorgestelde quoterings “uitmuntend” (6/6) verlaagd tot “zeer goed” (4/6), ofschoon ook hier dient vastgesteld dat geen nieuw gegeven deze beslissing in redelijkheid vermag te verantwoorden.

6.6. Anders dan de verwerende partij dat in haar laatste memorie blijkt te zien, vermag noch de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van het bevorderingscomité 2012, noch het feit dat dit bevorderingscomité zich dient te steunen op het bevorderingsdossier, waarvan de scores van eerdere bevorderingscomités geen deel uitmaken, er *in casu* aan in de weg te staan dat verzoeker op een consequente wijze, in het bijzonder in verhouding tot de hem door het vorige beoordelingscomité toegekende scores, moet worden beoordeeld. De omstandigheid dat het bevorderingscomité 2012 gedeeltelijk anders is samengesteld en dat de populatie van de kandidaten verschilt, kan niet verantwoorden dat verzoeker, bij ongewijzigde – en wat het criterium

“voorkomen – *leadership*” betreft zelfs verbeterde – omstandigheden minder gunstig wordt beoordeeld.

6.7. De door het bevorderingscomité 2012 voor de beide voormelde criteria toegekende scores “zeer goed” (4/6), zijn niet naar recht verantwoord. De onwettigheid van het advies van het bevorderingscomité 2012 vitieert de bestreden beslissing, die op dit advies is gesteund.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit nr. 91471 van de minister van Landsverdediging van 23 maart 2012 houdende de benoeming van onderofficieren van het actief kader in de graad van adjudant-majoor bij de landmacht.

De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van veertien mei 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust